

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

66

W E T van 22 februari 1974 tot wijziging van de Werkloosheidswet en van de Wet Werkloosheidsvoorziening (Toekenning loonsuppletie).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in de Werkloosheidswet en in de Wet Werkloosheidsvoorziening bepalingen op te nemen, welke voorzien in de mogelijkheid van toekenning van een loonsuppletie;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

De Werkloosheidswet ¹⁾ wordt gewijzigd als volgt:

Na Hoofdstuk IIIa wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IIIb

Toekenning loonsuppletie bij werkaanvaarding tegen een lager loon

Artikel 42h. 1. Indien het orgaan van de openbare arbeidsbemiddeling heeft verklaard, dat voor een werknemer, die uitkering ontvangt ingevolge deze wet, slechts arbeid beschikbaar is tegen een loon, dat gemiddeld per dag minder bedraagt dan

a. 100% van het dagloon waarnaar zijn uitkering is berekend indien het betreft een werknemer die op de dag, waarop zijn werkloosheid is aangevangen, de leeftijd van 45 jaar heeft bereikt en die nog geen 130 dagen werkloos is;

b. 90% van het dagloon waarnaar zijn uitkering is berekend indien het betreft een andere werknemer dan die bedoeld onder a;

kan die werknemer na aanvaarding van deze arbeid jegens de bedrijfsvereniging, van welke hij deze uitkering ontving aanspraak maken op een loonsuppletie.

2. Een aanspraak als bedoeld in het vorige lid bestaat slechts indien het orgaan van de openbare arbeidsbemiddeling tevens heeft verklaard, dat geen andere werkloze als werkzoekende staat ingeschreven die, zonder toekenning van een loonsuppletie, voor verwijzing naar de beschikbare arbeid als voor hem passende arbeid in aanmerking komt en voorts, dat deze arbeid bij toekenning van een loonsuppletie aan de in het eerste lid bedoelde werknemer voor deze werknemer als passende arbeid dient te worden aangemerkt.

3. Het bepaalde in het eerste en tweede lid is van overeenkomstige toepassing, indien de in het eerste lid bedoelde aanvaarding van arbeid door de werknemer geschiedt in onmiddellijke aansluiting op een voorafgaande dienstbetrekking en de werknemer aanspraak op uitkering zou hebben gehad, indien hij die arbeid niet zou hebben aanvaard.

4. Het bestuur van de bedrijfsvereniging kan beslissen, dat eveneens voor een loonsuppletie in aanmerking komt de werknemer, die vrijwillig arbeid aanvaardt, welke ook na toekenning van een loonsuppletie voor hem niet als passende arbeid zou kunnen worden aangemerkt doch alleen indien het orgaan van de openbare arbeidsbemiddeling heeft verklaard, dat geen andere werkloze als werkzoekende staat ingeschreven die, al dan

niet met toekenning van een loonsuppletie, voor verwijzing naar de beschikbare arbeid in aanmerking komt.

Artikel 42 i. Een verklaring als in het vorige artikel bedoeld wordt in elk geval niet verstrekt ten behoeve van de werknemer die een dienstbetrekking aanvaardt

a. waarvan de vervulling geen volledige werkweek omvat;

b. welke is aangegaan voor een kortere periode dan vier weken;

c. waarin het loon gemiddeld per dag minder bedraagt dan het rechte geldende loon;

d. waarin het loon gemiddeld per dag minder bedraagt dan 60% van het dagloon, waarnaar de uitkering ingevolge deze wet is berekend of zou worden berekend indien daarop aanspraak zou bestaan.

Voorts wordt zodanige verklaring niet verstrekt ten behoeve van de werknemer aan wie op grond van het bepaalde bij of krachtens deze wet geen of geen verdere uitkering toekomt anders dan wegens de aanvaarding van arbeid als bedoeld in het vorige artikel.

Artikel 42j. 1. De loonsuppletie bedraagt per dag:

a. voor de werknemer die op de dag, waarop zijn werkloosheid aanvangt of zou zijn aangevangen indien het derde lid van artikel 42h te zijnen aanzien geen toepassing zou hebben gevonden, de leeftijd van 45 jaar heeft bereikt:

1°. gedurende de eerste 130 dagen het verschil tussen 100% van het dagloon waarnaar de uitkering wordt berekend of zou worden berekend, indien hij op die uitkering aanspraak had kunnen maken en het in de nieuwe dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon;

2°. gedurende de onmiddellijk op de onder 1° bedoelde periode volgende 130 dagen het verschil tussen 90% van het dagloon waarnaar de uitkering wordt berekend of zou worden berekend, indien hij op die uitkering aanspraak had kunnen maken en het in de nieuwe dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon.

b. voor de werknemer die op de dag, waarop zijn werkloosheid aanvangt of zou zijn aangevangen indien het derde lid van artikel 42h te zijnen aanzien geen toepassing zou hebben gevonden, de leeftijd van 45 jaar nog niet heeft bereikt: het verschil tussen 90% van het dagloon, waarnaar de uitkering wordt berekend of zou worden berekend, indien hij op die uitkering aanspraak had kunnen maken en het in de nieuwe dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon.

2. Indien de som van het in de nieuwe dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon en de loonsuppletie te zamen méér zou bedragen dan het op grond van het vorige lid van toepassing zijnde percentage van 100, onderscheidenlijk 90, van het door de werknemer in zijn laatstelijk aan de toekenning van de loonsuppletie voorafgaande dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon, ondergaat de loonsuppletie een zodanige vermindering, dat zij te zamen met het in de nieuwe dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon niet méér bedraagt dan 100, onderscheidenlijk 90% van het door de werknemer in zijn laatstelijk aan de toekenning van de loonsuppletie voorafgaande dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon.

3. Indien de som van de loonsuppletie en van een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid of werkloosheid minder zou bedragen dan 80% van het dagloon, waarnaar de uitkering ingevolge deze wet voor de toekenning van de loonsuppletie werd berekend of zou zijn berekend, indien de werknemer op die

uitkering aanspraak had kunnen maken, wordt de loonsuppletie zodanig verhoogd, dat zij te zamen met de ontvangen uitkering 80% van dat dagloon bedraagt.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld ter bepaling van het in dit hoofdstuk bedoelde gemiddeld per dag verdiende loon.

5. De loonsuppletie wordt niet uitbetaald indien deze minder dan twee gulden per week, acht gulden per maand of vijftientig gulden per kwartaal zou bedragen.

Artikel 42k. 1. De periode, waarover een werknemer al dan niet onafgebroken een loonsuppletie als in dit hoofdstuk bedoeld kan worden toegekend, bedraagt

a. voor de werknemer die op de dag, waarop zijn werkloosheid aanvangt of zou zijn aangevangen indien het derde lid van artikel 42h te zijnen aanzien geen toepassing zou hebben gevonden, de leeftijd van 45 jaar nog niet heeft bereikt: 130 dagen,

b. voor de werknemer die op de dag, waarop zijn werkloosheid aanvangt of zou zijn aangevangen indien het derde lid van artikel 42h te zijnen aanzien geen toepassing zou hebben gevonden, de leeftijd van 45 jaar heeft bereikt: 260 dagen, verminderd met het aantal dagen, waarover de werknemer gedurende het voor hem geldende uitkeringsjaar vóór het ontvangen van loonsuppletie wachtgeld of uitkering ingevolge de werkloosheidsverzekering ingevolge deze wet heeft ontvangen.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorige lid ondergaat de in dat lid onder b genoemde periode voor de aldaar bedoelde werknemer geen vermindering indien hij de arbeid terzake waarvan hem een loonsuppletie is of zal worden toegekend, is gaan verrichten binnen drie maanden na het intreden van zijn werkloosheid.

3. Met inachtneming van het bepaalde in het derde en in het vijfde lid van artikel 42j en voor zover het in het eerste lid bedoelde aantal dagen nog niet is bereikt, wordt de loonsuppletie tijdens arbeidsongeschiktheid of werkloosheid doorbetaald naast de uit dien hoofde ontvangen uitkering, alsmede over de voor de werknemer geldende wachtdagen, een en ander indien en voor zover deze suppletie niet geacht kan worden begrepen te zijn in het aan die uitkering ten grondslag gelegde dagloon. Dagen, waarover in verband met het bepaalde in de vorige volzin geen loonsuppletie wordt verstrekt, alsmede dagen, waarover de hiervoor bedoelde uitkering door toedoen van de werknemer wordt geweigerd, worden voor de toepassing van het eerste lid aangemerkt als dagen, waarover loonsuppletie is ontvangen.

Artikel 42l. 1. Indien de hoogte van de door de bedrijfsvereniging te betalen loonsuppletie niet terstond kan worden vastgesteld of daarover verschil van mening bestaat is het bestuur der bedrijfsvereniging gehouden aan de werknemer op zijn verzoek een naar redelijkheid vast te stellen voorschot te verlenen.

2. Het verleende voorschot wordt verrekend met het definitieve bedrag van de loonsuppletie waarop de werknemer aanspraak kan maken.

Artikel 42m. 1. Voor de berekening van het aantal dagen, bedoeld in artikel 22, blijven de dagen, waarover de werknemer ingevolge deze wet uitsluitend een loonsuppletie heeft ontvangen, buiten aanmerking.

2. Met uitzondering van het bepaalde bij of krachtens artikel 36, tweede lid, in verbinding met het bepaalde bij of krachtens artikel 28, tweede lid, onder d en e wordt, voor zover bij of krachtens dit hoofdstuk niet anders is bepaald, de loonsuppletie voor de toepassing van elk wettelijk voorschrift beschouwd als een uitkering ingevolge de in deze wet geregelde werkloosheidsverzekering.

Artikel 42n. 1. Indien het orgaan van de openbare arbeidsbemiddeling weigert een verklaring te geven als bedoeld in artikel 42h, kan de betrokken werknemer binnen een maand na de schriftelijke mededeling daarvan voorziening vragen bij Onze Minister, die daarop een beslissing neemt, gehoord de Commissie van Bijstand en Advies van de Raad voor de Arbeidsmarkt.

2. Onze Minister kan, gehoord de Commissie van Bijstand en Advies van de Raad voor de Arbeidsmarkt, ter uitvoering van het bepaalde in het eerste lid nadere regelen stellen.

Artikel 42o. Indien de bedrijfsvereniging van oordeel is, dat het orgaan van de openbare arbeidsbemiddeling ten onrechte een verklaring als bedoeld in artikel 42h heeft verstrekt, dan wel zodanige verklaring ten onrechte heeft geweigerd, treedt zij zo spoedig mogelijk met genoemd orgaan in overleg. Bij gebreke van overeenstemming vindt, behoudens indien het bepaalde bij of krachtens het voorgaande artikel toepassing vindt onderscheidenlijk heeft gevonden, het bepaalde in het derde lid van artikel 39 overeenkomstige toepassing.

Artikel 42p. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen, gehoord de Sociale Verzekeringsraad en de Commissie van Bijstand en Advies van de Raad voor de Arbeidsmarkt, ter uitvoering van dit hoofdstuk nadere regelen worden gesteld. In deze regelen kunnen met betrekking tot de aanspraak op een loonsuppletie voorwaarden worden gesteld ter waarborging van een goede en doelmatige uitvoering en voorschriften worden vastgesteld omtrent het doorlopen van de loonsuppletie bij herhaalde werkaanvaarding tegen een lager loon en omtrent de termijnen van uitbetaling.

Artikel II

De Wet Werkloosheidsvoorziening ²⁾ wordt gewijzigd als volgt:

Na Hoofdstuk III wordt een nieuw hoofdstuk ingevoegd, luidende:

HOOFDSTUK IIIa

Toekenning loonsuppletie bij werkaanvaarding tegen een lager loon

Artikel 30a. 1. Indien het arbeidsbureau heeft verklaard, dat voor een werknemer, die uitkering ontvangt vastgesteld op grond van artikel 16, slechts arbeid beschikbaar is tegen een loon, dat gemiddeld per dag minder bedraagt dan 85% van het dagloon waarnaar zijn uitkering is berekend, kan die werknemer na aanvaarding van deze arbeid jegens het gemeentebestuur aanspraak maken op een loonsuppletie.

2. Een aanspraak als bedoeld in het vorige lid bestaat slechts indien het arbeidsbureau tevens heeft verklaard, dat geen andere werkloze als werkzoekende staat ingeschreven die, zonder toekenning van een loonsuppletie, voor verwijzing naar de beschikbare arbeid als voor hem passende arbeid in aanmerking komt en voorts, dat deze arbeid bij toekenning van een loonsuppletie aan de in het eerste lid bedoelde werknemer voor deze werknemer als passende arbeid dient te worden aangemerkt.

3. Het bepaalde in het eerste en tweede lid is van overeenkomstige toepassing, indien de in het eerste lid bedoelde aanvaarding van arbeid geschiedt in onmiddellijke aansluiting op een voorafgaande dienstbetrekking en de werknemer op grond van artikel 16 aanspraak op uitkering zou hebben gehad, indien hij die arbeid niet zou hebben aanvaard.

4. Het gemeentebestuur kan beslissen, dat eveneens voor een loonsuppletie in aanmerking komt de werknemer, die vrijwillig arbeid aanvaardt, welke ook na toekenning van een loonsuppletie voor hem niet als passende arbeid zou kunnen worden aangemerkt, doch alleen indien het arbeidsbureau heeft verklaard, dat geen andere werkloze als werkzoekende staat ingeschreven

die, al dan niet met toekenning van een loonsuppletie, voor verwijzing naar de beschikbare arbeid in aanmerking komt.

5. Een werknemer, aan wie op grond van het bepaalde bij of krachtens Hoofdstuk IIIb van de Werkloosheidswet door de bedrijfsvereniging een loonsuppletie is toegekend, heeft na afloop van de voor hem geldende suppletie-termijn ingevolge die wet jegens het gemeentebestuur aanspraak op een loonsuppletie overeenkomstig het bepaalde bij of krachtens dit hoofdstuk.

Artikel 30b. Een verklaring als in het vorige artikel bedoeld wordt in elk geval niet verstrekt ten behoeve van de werknemer die een dienstbetrekking aanvaardt

a. waarvan de vervulling geen volledige werkweek omvat;
b. welke is aangegaan voor een kortere periode dan vier weken;

c. waarin het loon gemiddeld per dag minder bedraagt dan het rechtens geldende loon;

d. waarin het loon gemiddeld per dag minder bedraagt dan 60% van het dagloon, waarnaar de uitkering ingevolge deze wet is berekend of zou worden berekend indien daarop aanspraak zou bestaan.

Voorts wordt zodanige verklaring niet verstrekt ten behoeve van de werknemer aan wie op grond van het bepaalde bij of krachtens deze wet geen of geen verdere uitkering toekomt anders dan wegens de aanvaarding van arbeid als bedoeld in het vorige artikel.

Artikel 30c. 1. De loonsuppletie bedraagt per dag het verschil tussen 85% van het dagloon, waarnaar de uitkering van de werknemer wordt berekend of zou worden berekend, indien hij op die uitkering aanspraak had kunnen maken en het in de nieuwe dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon.

2. Indien de som van het in de nieuwe dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon en de loonsuppletie te zamen méér zou bedragen dan 85% van het door de werknemer in zijn laatstelijk aan de toekenning van de loonsuppletie voorafgaande dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon, ondergaat de loonsuppletie een zodanige vermindering, dat zij te zamen met het in de nieuwe dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon niet méér bedraagt dan 85% van het door de werknemer in zijn laatstelijk aan de toekenning van de loonsuppletie voorafgaande dienstbetrekking gemiddeld per dag verdiende loon.

3. Indien de som van de loonsuppletie en van een uitkering wegens arbeidsongeschiktheid of werkloosheid minder zou bedragen dan 75% van het dagloon, waarnaar de uitkering ingevolge deze wet voor de toekenning van de loonsuppletie werd berekend of zou zijn berekend, indien de werknemer op die uitkering aanspraak had kunnen maken, wordt de loonsuppletie zodanig verhoogd, dat zij te zamen met de ontvangen uitkering 75% van dat dagloon bedraagt.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld ter bepaling van het in dit hoofdstuk bedoelde gemiddeld per dag verdiende loon.

5. De loonsuppletie wordt niet uitbetaald indien deze minder dan twee gulden per week, acht gulden per maand of vijftiengulden per kwartaal zou bedragen.

Artikel 30d. 1. De periode waarover een werknemer al dan niet onafgebroken een loonsuppletie als in dit hoofdstuk bedoeld kan worden toegekend, bedraagt

a. voor de werknemer die op de dag, waarop zijn werkloosheid aanvangt of zou zijn aangevangen indien het derde lid van artikel 30a te zijnen aanzien geen toepassing zou hebben gevonden, de leeftijd van 45 jaar nog niet heeft bereikt: twee jaren,

b. voor de werknemer die op de dag, waarop zijn werkloosheid aanvangt of zou zijn aangevangen indien het derde lid van artikel 30a te zijnen aanzien geen toepassing zou hebben gevonden, de leeftijd van 45 jaar heeft bereikt: drie jaren

verminderd met het gedeelte van de in artikel 19 bedoelde periode, waarover de werknemer vóór het ontvangen van loonsuppletie uitkering ingevolge deze wet heeft ontvangen.

2. Met inachtneming van het bepaalde in het derde en in het vijfde lid van artikel 30c en voor zover de in het vorige lid bedoelde periode nog niet is verstreken, wordt de loonsuppletie tijdens arbeidsongeschiktheid of werkloosheid doorbetaald naast de uit dien hoofde ontvangen uitkering, alsmede over de voor de werknemer geldende wachtdagen, een en ander indien en voor zover deze suppletie niet geacht kan worden begrepen te zijn in het aan die uitkering ten grondslag gelegde dagloon.

Tijdvakken, waarover in verband met het bepaalde in de vorige volzin geen loonsuppletie wordt verstrekt alsmede tijdvakken, waarover de hiervoor bedoelde uitkering door toedoen van de werknemer wordt geweigerd, worden voor de toepassing van het eerste lid aangemerkt als tijdvakken, waarover loonsuppletie is ontvangen.

Artikel 30e. 1. Indien de hoogte van de door het gemeentebestuur te betalen loonsuppletie niet terstond kan worden vastgesteld of daarover verschil van mening bestaat is het gemeentebestuur gehouden aan de werknemer op zijn verzoek een naar redelijkheid vast te stellen voorschot te verlenen.

2. Het verleende voorschot wordt verrekend met het definitieve bedrag van de loonsuppletie waarop de werknemer aanspraak kan maken.

Artikel 30f. Voor zover bij of krachtens dit hoofdstuk niet anders is bepaald, wordt de loonsuppletie voor de toepassing van elk wettelijk voorschrift beschouwd als een uitkering ingevolge deze wet.

Artikel 30g. 1. Indien het arbeidsbureau weigert een verklaring te geven als bedoeld in artikel 30a kan de betrokken werknemer binnen een maand na de schriftelijke mededeling daarvan voorziening vragen bij Onze Minister, die daarop een beslissing neemt, gehoord de Commissie van Bijstand en Advies van de Raad voor de Arbeidsmarkt.

2. Onze Minister kan, gehoord de Commissie van Bijstand en Advies van de Raad voor de Arbeidsmarkt, ter uitvoering van het bepaalde in het eerste lid nadere regelen stellen.

Artikel 30h. Indien het gemeentebestuur van oordeel is, dat het arbeidsbureau ten onrechte een verklaring als bedoeld in artikel 30a heeft verstrekt, dan wel zodanige verklaring ten onrechte heeft geweigerd, treedt het zo spoedig mogelijk met genoemd bureau in overleg. Bij gebreke van overeenstemming vindt behoudens indien het bepaalde bij of krachtens het voorgaande artikel toepassing vindt onderscheidenlijk heeft gevonden, het bepaalde in de artikelen 23 en 24 overeenkomstige toepassing.

Artikel 30i. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen, gehoord de centrale commissie en de Commissie van Bijstand en Advies van de Raad voor de Arbeidsmarkt, ter uitvoering van dit hoofdstuk nadere regelen worden gesteld. In deze regelen kunnen met betrekking tot de aanspraak op een loonsuppletie voorwaarden worden gesteld ter waarborging van een goede en doelmatige uitvoering en voorschriften worden vastgesteld omtrent het doorlopen van de loonsuppletie bij herhaalde werkaanvaarding tegen een lager loon en omtrent de termijnen van uitbetaling.

Artikel III

Deze wet treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het *Staatsblad* waarin zij wordt geplaatst.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te MAN, 22 februari 1974.

JULIANA.

De Minister van Sociale Zaken,
BOERSMA.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
P. J. J. MERTENS.

Uitgegeven de zevenentwintigste februari 1974.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 71/72, 11 914; 1972, 11 914; 72/73, 11 914;
Bijl. Hand. II 73/74, 11 914; Hand. II 73/74, bladz. 1459-
1468, 1483-1489, 1494;
Bijl. Hand. I 73/74, 11 914 (44, 44a, 44b); Hand. I 73/74,
bladz. 334.

1) *Stb.* 1949, J 423, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 april 1971, *Stb.* 241.

2) *Stb.* 1964, 485, laatstelijk gewijzigd bij de wet van 14 september 1970, *Stb.* 420.